

РЕШЕНИЕ

№ 7972

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **7400** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията.

Образувано е по жалба на Д. И. Т. - А. срещу мълчалив отказ на главния архитект на Столична община да издаде удостоверение за търпимост по реда на §16, ал. 1 от ПР на ЗУТ за строеж "Масивна двуетажна жилищна сграда" в урегулиран поземлен имот (УПИ) VI-627, кв. 56 по плана на [населено място] – Б., [улица], представляваща самостоятелен обект, нанесен в кадастралната карта с идентификатор 07140.8092.627.1, с площ от 90 кв.м., РЗП 193 кв.м.

В жалбата се оспорва мълчаливия отказ, като незаконосъобразен. Счита, че е формиран мълчалив отказ, тъй като няма произнасяне по искането в срока по чл. 57, ал. 5 АПК. В съдебно заседание процесуалния представител на жалбоподателката адвокат В. Д. не оспорва, че на 15.08.2022 г. е получила писмо от ответника, с което се изискват допълнителни документи във връзка с подаденото заявление. Сочи, че то е постановено извън срока за произнасяне и след подаване на жалбата до съда, а от друга страна счита, че административният орган незаконосъобразно изисква допълнително ненужни документи. Искането към съда е да се отмени мълчаливият отказ и преписката да се върне на органа за ново произнасяне при даване на задължителни указания по прилагане на закона. Претендира и направените по делото разноси.

Ответникът – главният архитект на Столична община, чрез процесуалния си

представител юрисконсулт Ч., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Съображенията за това са следните:

С писмо от 08.08.2022 г. на началника на отдел „ОДРС“ заявителката се уведомява, че във връзка с подаденото искане за издаване на удостоверение за търпимост, следва да представи комбинирана скица за пълна или частична идентичност, изготвена от правоспособно по ЗКИР лице с отразено съответствието между стар и сега действащ регулационен и кадастрален план и действащата кадастрална карта, нотариално заверено съгласие от всички съсобственици в УПИ VI -627, кв. 56, както и да се допълни геодезическото заснемане в графичната част с отразени отстоянията на сградата до регулационните граници, площта и контролираните нива – цокъл, корниз и било. Също така в писмото е посочено, че изградените парапети на терасата не съответстват на разпоредбата на чл. 89 от Наредба № 7 за правила и нормативи за устройството на отделните видове територии, съгласно която парапетите следва да са без хоризонтално поставени ограждащи елементи. В § 16 ДР ЗУТ и § 127 ПЗР на ЗИД ЗУТ не се съдържат разпоредби относно процедурата и сроковете за издаване на удостоверението, поради което е приложима общата разпоредба на чл. 57, ал. 5 АПК. Това е така, тъй като за издаване на удостоверение за търпимост е необходимо събиране на доказателства относно съществени за произнасянето на административния орган обстоятелства - време на извършване на строежа, съответствието му с нормативните изисквания, респ. допустимостта му по действащите към времето на извършването му устройствени планове и нормативи, или по сега действащите такива. Ето защо предвид на това, че компетентният административен орган е сезиран със заявление от 29.06.2022 г., срокът за произнасяне изтича на 29.07.2022 г., като непроизнасянето в този срок формира мълчалив отказ, който подлежи на обжалване в 14-дневен срок, съгласно чл. 215, ал. 4 ЗУТ. Следователно към момента на депозиране на жалбата - 03.08.2022 г. е налице мълчалив отказ, поради което административният орган не може да изисква документи, относими към направеното искане за издаване на удостоверение за търпимост. По изложените съображение съдът счита, че последвалото писмо, издадено след образуване на настоящето съдебно производство няма характер на уведомление по чл. 30, ал. 2 АПК, за да се приеме че е част от административното производство. Наред с това следва да се отбележи и че с писмото не е даден срок за отстраняване на нередовностите на заявлението, нито указания за последиците от това, за да настъпят предпоставките на чл. 56, ал. 2 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Административното производство е образувано по подадено заявление, вх. № САГ 22-УТ00-248/29.06.2022 г., с искане да бъде издадено удостоверение за търпимост на двуетажна жилищна сграда – еднофамилна, с площ от 90 кв.м., находяща се в [населено място], [улица]. От представеният към заявлението нотариален акт № 150, том XXI, дело № 3367/1980 г. се установява, че С. Л. А. през 1980 г. придобива срещу задължение за гледане и издръжка дворно място от 702 кв. м., представляващо парцел

VI, имот 416 от кв. 56 по плана на [населено място]. От удостоверение за наследници (л. 21 от делото) се установява, че С. Л. А. е починал на 07.04.2021 г. и е оставил за наследници Д. И. Т.-А. – съпруга и Л. С. А. – син. Към заявлението е приложена скица на поземлен имот с идентификатор 07140.8092.627, от която е видно, че сградите които попадат върху имота са: сграда 07140.8092.627.1, със застроена площ 90 кв. м., с предназначение жилищна сграда - еднофамилна и сграда 07140.8092.627.2, застроена площ 42 кв. м., с предназначение хангар, депо, гараж, както и скица на сграда с идентификатор 07140.8092.627.1. Представена е декларация по чл. 43 от АПК, декларация –съгласие от съсобствениците на имота, инвестиционен проект – част конструктивна, геодезическо заснемане на сградата, ръчна скица и извадка от кадастралния регистър на [населено място]. Със заявлението е представена и нотариално заверена декларация от Б. Т. А., С. Я. С. и С. В. Д., съседни на жалбоподателката, в която се декларира, че сега съществуващата двуетажна жилищна сграда е построена през периода 1980-1985 г.

За изясняване на релевантните обстоятелства по делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ), която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. инж. А. А., процесната сграда, представлява строеж – масивна двуетажна сграда с размери в план 8.70 м./8-80 м., с кота корниз спрямо средноприлежащия тарен около 6.27 м., като от югоизток на сградата има изпълнена пристройка с размери в план 4.00-3.7м./4.20 м. и кота корниз около 6.10 м. Двуетажната сграда е нанесена в кадастралната карта в действащата КККР на м. Б. с идентификатор 07140.8092.627.1, построена върху имот с идентификатор 07140.8092.627. Видно от заключението по изготвената СТЕ градоустройственият статут на имот с идентификатор 07140.8092.627 се определя съгласно действащият ПУП – застроителен и регулационен на м. Б., одобрен с решение № 2 по протокол № 32/10.12.2001 г. на Столичен общински съвет. Конкретното предназначение на УПИ VI-627 от кв. 56, м. „Б. е съобразено със съществуващото в имота застрояване - двуетажна сграда и едноетажна постройка, видно от застроителния план от 2001 г. Според вещото лице изготвило СТЕ процесната сграда е изградена преди 1990 г., без строителни книжа, като видът и начинът на застрояване в УПИ VI-627 от кв. 56, м. „Б.“ отговаря на предвижданията на действащия ПУП от 2001 г. В заключението е посочено, че отстоянията на процесната сграда до страничните регулационни линии и дъно на имот УПИ VI-627 от кв. 56, отговарят на минимално изискуемите по чл. 31, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУТ, като кота корниз отговаря на допустимата по чл. 23 и 24 от ЗУТ за устройствена зона ЖМ по действащите ПУП и ОУП на [населено място]. В заключение вещото лице стига до извода, че сградата е търпим строеж, тъй като отговаря на предвижданията на действащите подробни устройствени планове и не противоречи на правилата и нормативите съгласно ЗУТ. По делото е представена комбинирана скица за пълна или частична идентичност на ПИ с идентификатор 07140.8092.627, изготвена от правоспособно по ЗКИР лице, с отразено съответствието между стар и сега действащ регулационен и кадастрален план.

При така установените данни, съдът намира, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган не е извършил преценка на представените доказателства. В случая жалбоподателката е поискала издаване на удостоверение за търпимост, като органът е длъжен да направи преценка за наличие или отсъствие на предпоставките на § 16, ал. 1 ПР ЗУТ като вземе в

предвид установената година на извършване на строежа и въз основа на събраните по преписката доказателства. Вместо това след срока по чл. 57, ал. 5 от АПК е изискано допълнително да се представи по преписката комбинирана скица за пълна или частична идентичност, изготвена от правоспособно по ЗКИР лице с отразено съответствието между стар и сега действащ регулационен и кадастрален план и действащата кадастрална карта, нотариално заверено съгласие от всички съсобственици в УПИ VI-627, кв. 56 и да се допълни геодезическото заснемане в графичната част с отразени отстоянията на сградата до регулационните граници, площта и контролираните нива – цокъл, корниз и било. Представянето на тези доказателства не е било необходимо, тъй като представените със заявлението документи са достатъчни, за да се установят всички релевантни обстоятелства, които се установиха от заключението на вещото лице. Компетентният орган в рамките на своята материална компетентност, трябва да разполага с достатъчно знания и административен капацитет, за да извърши тази преценка самостоятелно, без да без да отлага неоправдано произнасянето си, като изисква допълнително документи след срока за произнасяне. В административното производство са допустими всички доказателствени средства, включително и извършването на оглед по чл. 52 от АПК. Ето защо съдът, счита че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 36, ал.1 от АПК да събере служебно необходимите доказателства за изясняване на фактите, което е съществено процесуално нарушение, тъй като влияе пряко на формиране на волята на органа и обуславя крайния резултат.

В случая от доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че за строеж „Масивна двуетажна жилищна сграда“ в УПИ VI-627, кв. 56 по плана на [населено място] – Б. не е издавано разрешение за строеж и като цяло няма строителни книжа по см. на § 5, т. 36 от ДР на ЗУТ. Безспорно се установява, а и не се спори между страните, че сградата е изградена в периода 1980-1985 г. Именно спрямо този период съдът приема, че следва да се отнесат условията за търпимост. Разпоредбата на §16, ал. 1 от ПР на ЗУТ изисква строежите да са били изградени до 7 април 1987 г., предвид на което същата е приложима за конкретния случай. Налице са и останалите предпоставки за приложимост на §16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Търпимостта на строежа се преценява съобразно това дали строежът е бил допустим по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването му или съгласно ЗУТ. Не се спори, а и от доказателствата по делото се установява, че строежът отговаря на предвижданията на действащите подробни устройствени планове и не противоречи на правилата и нормативите съгласно ЗУТ. Следователно процесният строеж, може да бъде квалифициран като търпим по §16, ал. 1 от ПР на ЗУТ.

По тези съображения оспореният мълчалив отказ да се издаде удостоверение за търпимост за процесната сграда следва да се отмени като незаконосъобразен, а преписката да се изпрати на главния архитект на Столична община за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на правния спор на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя сумата от 1210 лева, представляваща разности за държавна такса, адвокатско възнаграждение и изготвянето на съдебно-техническа експертиза.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК,

Административен съд - София град, Второ отделение, 50-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на главния архитект на Столична община да издаде удостоверение за търпимост по реда на §16, ал. 1 от ПР на ЗУТ за строеж "Масивна двуетажна жилищна сграда" в УПИ VI-627, кв. 56 по плана на [населено място] – Б., [улица], представляваща самостоятелен обект, нанесен в кадастралната карта с идентификатор 07140.8092.627.1, с площ от 90 кв.м., РЗП 193 кв.м.

ИЗПРАЩА преписката на главния архитект на Столична община за произнасяне в законоустановения срок по заявление с САГ 22-УТ00-248/29.06.2022 г. на Д. И. Т. - А., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона. ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. И. Т. – А., ЕГН [ЕГН], в размер на 1210 (хиляда двеста и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: